

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-93-08

Druk nr 749
Warszawa, 2 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy - Prawo budowlane wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich rozumie się przez to państwa członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich rozumie się przez to obywateli państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, a także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144,

poz. 1043, oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170).”;

2) w art. 5:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) są obywatelami państw członkowskich, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do wykonywania działalności w budownictwie, równoznacznej wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie architektury, odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 1 i 2 oraz posiadają odpowiednią decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych.”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) są obywatelami państw członkowskich, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do wykonywania działalności w budownictwie, równoznacznej wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 1 – 3 oraz posiadają odpowiednią decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych.”,

c) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) są obywatelami państw członkowskich, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do projektowania

i zagospodarowania przestrzennego w skali lokalnej i regionalnej, odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 1 – 5 oraz posiadają odpowiednią decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Kwalifikacje zawodowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3, uprawniające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wykonywania zawodu architekta posiada obywatel państwa członkowskiego, który:

- 1) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument wydany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, potwierdzający kwalifikacje zawodowe architekta, spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, pod warunkiem, że kształcenie rozpoczęło się nie wcześniej niż we wskazanym terminie, albo
- 2) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji uprawniającej do podejmowania działalności zawodowej architekta, wydany w byłej Czechosłowacji lub uzyskany w wyniku kształcenia, które rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed dniem 1 stycznia 1993 r. w przypadku, gdy właściwe organy

Republiki Czeskiej albo Republiki Słowackiej poświadczą, że dokument ten ma taką samą moc prawną na ich terytorium jak dokumenty, o których mowa w pkt 8, potwierdzające posiadanie kwalifikacji określone dla tych państw, w odniesieniu do podejmowania i wykonywania działalności w dziedzinie architektury oraz zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Czeskiej albo Republiki Słowackiej, potwierdzające, że dana osoba faktycznie i zgodnie z prawem wykonywała działalność w dziedzinie architektury nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata w okresie 5 lat poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

- 3) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji uprawniającego do podejmowania działalności zawodowej architekta wydany w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich lub uzyskany w wyniku kształcenia, które rozpoczęło się w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:
 - a) w przypadku Republiki Estońskiej przed dniem 20 sierpnia 1991 r.,
 - b) w przypadku Republiki Łotewskiej przed dniem 21 sierpnia 1991 r.,
 - c) w przypadku Republiki Litwy przed dniem 11 marca 1990 r.

– w przypadku, gdy właściwe organy tych państw poświadczą, że dokument ten ma taką samą moc prawną na ich terytorium, jak dokumenty, o których mowa w pkt 8, potwierdzające posiadanie kwalifikacji określone dla tych państw, w odniesieniu do podejmowania i wykonywania działalności w dziedzinie architektury oraz zaświadczenie wydane przez właściwe organy odpowiednio Republiki Estońskiej, Republiki Łotewskiej albo Republiki Litwy, potwierdzające, że dana osoba faktycznie i zgodnie z prawem wykonywała działalność w dziedzinie architektury nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata w okresie 5 lat poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

- 4) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, uprawniający do podejmowania działalności zawodowej architekta wydany w byłej Jugosławii lub uzyskany w wyniku kształcenia, które rozpoczęło się w byłej Jugosławii w przypadku Republiki Słowenii przed 25 czerwca 1991 r., gdy właściwe organy tego państwa poświadczą, że dokument ten ma taką samą moc prawną na ich terytorium, jak dokumenty, o których mowa w pkt 8, potwierdzające posiadanie kwalifikacji

określone dla tego państwa, w odniesieniu do podejmowania i wykonywania działalności w dziedzinie architektury oraz zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Słowenii, potwierdzające, że dana osoba faktycznie i zgodnie z prawem wykonywała działalność w dziedzinie architektury nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata w okresie 5 lat poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

- 5) odbył kształcenie w „Fachhochschule” w Republice Federalnej Niemiec trwające przez okres trzech lat, w formie, w jakiej było ono prowadzone w dniu 5 sierpnia 1985 r., spełniające inne minimalne wymagania w zakresie kształcenia, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej i umożliwiające w Republice Federalnej Niemiec podejmowanie czynności przy użyciu tytułu zawodowego architekta, o ile kształcenie to zostało uzupełnione czteroletnim doświadczeniem zawodowym w zawodzie architekta w Republice Federalnej Niemiec, potwierdzonym świadectwem wydanym przez stowarzyszenie zawodowe, do którego rejestru wpisany jest architekt, albo
- 6) odbył kształcenie w ramach programu rozwoju społecznego lub w formie studiów wyższych w niepełnym

wymiarze godzin, spełniające inne minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach prawa Unii Europejskiej i potwierdzone pomyślnym zaliczeniem egzaminu z architektury, pod warunkiem, że pracował w dziedzinie architektury przez co najmniej siedem lat pod nadzorem architekta albo biura architektonicznego, albo

- 7) posiada świadectwo potwierdzające, iż został upoważniony do używania tytułu zawodowego architekta ze względu na osiągnięcia w dziedzinie architektury, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, albo
- 8) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument wydany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, potwierdzający kwalifikacje zawodowe architekta uzyskane w tym państwie członkowskim, nawet jeżeli nie spełnia minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, pod warunkiem, że kształcenie rozpoczęło się nie później niż we wskazanym terminie, albo
- 9) posiada zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Federalnej Niemiec wskazujące, że dokument

potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych architekta, wydany po dniu 8 maja 1945 r. przez właściwe organy Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest równoważny z dokumentami, o których mowa w pkt 8, albo

- 10) posiada zaświadczenie potwierdzające, że uzyskał prawo do używania tytułu zawodowego architekta nie później niż w dniu:
 - a) 5 sierpnia 1987 r. w przypadku Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Królestwa Hiszpanii, Królestwa Niderlandów, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Francuskiej, Republiki Greckiej, Republiki Irlandii, Republiki Portugalii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
 - b) 1 stycznia 1994 r. w przypadku Republiki Islandii i Królestwa Norwegii,
 - c) 1 stycznia 1995 r. w przypadku Królestwa Szwecji, Republiki Austrii i Republiki Finlandii,
 - d) 1 maja 1995 r. w przypadku Księstwa Lichtensteinu,
 - e) 1 czerwca 2002 r. w przypadku Konfederacji Szwajcarskiej,

f) 1 maja 2004 r. w przypadku Republiki Cypryjskiej, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litwy, Republiki Łotewskiej, Republiki Malty, Republiki Słowackiej, Republiki Słowenii i Republiki Węgierskiej,

g) 1 stycznia 2007 r. w przypadku Republiki Bułgarii i Rumunii

– oraz że faktycznie i zgodnie z prawem wykonywał działalność w dziedzinie architektury nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata w okresie 5 lat poprzedzających wydanie zaświadczenia.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 8, wydawanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie i potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architekta oraz terminy, w których odbywało się kształcenie, uwzględniając obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych architektów.”;

4) w art. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy – Prawo budowlane, zwanych dalej "uprawnieniami budowlanymi", uznawanie kwalifikacji zawodowych obywateli państw członkowskich oraz nadawanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego,;"
- 5) art. 8a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 8a. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, do zasad uznawania kwalifikacji zawodowych lub świadczenia usług transgranicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394).;"
- 6) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:
- „Art. 19a. Okręgowa rada izby architektów wydaje członkom izby:
- 1) zaświadczenie o członkostwie w izbie;
 - 2) zaświadczenie potwierdzające posiadanie kwalifikacji zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz że posiadany dyplom ukończenia studiów wyższych odpowiada dokumentom poświadczającym posiadanie kwalifikacji zawodowych architekta, wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej;
 - 3) inne zaświadczenia wymagane przez właściwe organy państw członkowskich, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.;"

7) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie zawodu architekta w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim ma prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu architekta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „świadczeniem usług transgranicznych”, bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych, z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 2 – 10.

2. Przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej architekt przedkłada okręgowej radzie izby architektów, właściwej ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania czynności, pisemne oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi, zawierające następujące informacje:

- 1) o rodzaju czynności zawodowych, jakie architekt zamierza wykonywać, oraz o miejscu i przybliżonym terminie ich rozpoczęcia, jeżeli ich określenie jest możliwe;
- 2) o posiadanym ubezpieczeniu lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej.

3. Architekt, o którym mowa w ust. 1, zamierzający świadczyć usługi transgraniczne w kolejnych latach, przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, ponownie raz do roku.
4. Architekt jest obowiązany dołączyć do oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, następujące dokumenty, w przypadku świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w przypadku istotnej zmiany sytuacji potwierdzonej tymi dokumentami:
 - 1) dokument potwierdzający obywatelstwo;
 - 2) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że architekt wykonuje faktycznie i zgodnie z prawem zawód lub działalność w tym państwie członkowskim oraz że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;
 - 3) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe.
5. Świadczenie usług transgranicznych podlega każdorazowo indywidualnej ocenie dokonywanej przez okręgową radę izby architektów, przy uwzględnieniu w szczególności długości, częstotliwości, regularności oraz ciągłości usługi.

6. Okręgowa rada izby architektów dokonuje tymczasowego wpisu na listę członków izby osób, o których mowa w ust. 1. Wpis ten jest dokonywany nieodpłatnie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 i nie może powodować utrudnień lub opóźnień w świadczeniu usług transgranicznych.
7. Architekt, o którym mowa w ust. 1, nie ma obowiązku rejestracji swojej działalności w systemie ubezpieczeń społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych z transgranicznym świadczeniem usług na rzecz osób ubezpieczonych. Architekt jest obowiązany poinformować właściwy ze względu na miejsce ich wykonywania oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o świadczeniu usługi transgranicznej przed jej rozpoczęciem, a w nagłych wypadkach – po zakończeniu jej świadczenia.
8. Architekt świadczący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne podlega przepisom regulującym wykonywanie zawodu architekta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są bezpośrednio związane z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, w tym przepisom odnoszącym się do definicji zawodu, używania tytułów zawodowych i poważnych uchybień zawodowych.
9. Okręgowa rada izby architektów może zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego o przedstawienie informacji potwierdzających, że architekt

wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu lub prowadzeniem działalności.

10. Okręgowa rada izby architektów, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, udostępnia informacje, o których mowa w ust. 9, oraz informacje niezbędne przy rozpatrywaniu skargi złożonej na architekta przez usługobiorcę.”;

8) dodaje się art. 33a – 33d w brzmieniu:

- „Art. 33a. 1. Krajowa Rada Izby Architektów wszczyna postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych architekta na wniosek obywatela państwa członkowskiego.
2. Krajowa Rada Izby Architektów zawiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu wniosku w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania. W przypadku stwierdzenia braków formalnych wzywa do jego uzupełnienia.
 3. Postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych architekta kończy się wydaniem decyzji, nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów, z zastrzeżeniem art. 33d.
 4. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawiera:

- 1) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo wnioskodawcy;
 - 2) nazwę państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje zawodowe architekta;
 - 3) określenie zawodu albo działalności wraz z określeniem formy, w jakiej działalność ma być wykonywana;
 - 4) wskazanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje i uprawnienia.
5. Do wniosku dołącza się następujące dokumenty:
- 1) dokument potwierdzający obywatelstwo danej osoby;
 - 2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe architekta oraz – w przypadku, gdy jest to wymagane – zaświadczenie o doświadczeniu zawodowym danej osoby;
 - 3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że architektowi nie zawieszono prawa do wykonywania działalności bądź nie zakazano mu wykonywania zawodu z powodu poważnego wykroczenia zawodowego lub przestępstwa, złożone nie później niż 3 miesiące od daty jego wydania.
6. W przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego nie wydaje dokumentów,

o których mowa w ust. 5 pkt 3, dopuszcza się zastąpienie ich pisemnym oświadczeniem złożonym przez wnioskodawcę do Krajowej Rady Izby Architektów.

7. Wniosek w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta składa się w języku polskim. W toku tego postępowania pisma i dokumenty składa się w języku polskim albo wraz z tłumaczeniem na język polski.
8. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1.
9. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta, wydawanych przez właściwe organy państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, lub w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących spełnienia wymogów w zakresie kształcenia, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, Krajowa Rada Izby Architektów zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dokumentów lub potwierdzenie spełnienia wymogów w zakresie kształcenia.
10. Krajowa Rada Izby Architektów wydaje decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych po spełnieniu warunków określonych w ustawie oraz o nadaniu uprawnień

budowlanych w specjalności architektonicznej oraz zobowiązuje okręgową izbę wskazaną przez zainteresowanego do dokonania wpisu na listę członków w przypadku, gdy osoba ta posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

- Art. 33b. 1. Jeżeli Krajowa Rada Izby Architektów albo okręgowa rada izby architektów posiadają informacje dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub nałożonych sankcji karnych lub innych ważnych okoliczności, które mogą wywierać wpływ na wykonywanie zawodu architekta, informują o tym zdarzeniu właściwe organy państwa członkowskiego, innego niż Rzeczpospolita Polska.
2. Krajowa Rada Izby Architektów oraz okręgowa rada izby architektów mają obowiązek:
- 1) dokonania weryfikacji informacji, o których mowa w ust. 1, o które występują właściwe organy państwa członkowskiego;
 - 2) informowania o wynikach weryfikacji, o której mowa w pkt 1, właściwe organy państwa członkowskiego.
3. Krajowa Rada Izby Architektów albo okręgowa rada izby architektów, na wniosek właściwych organów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska,

w odniesieniu do osób będących członkami izby, potwierdza autentyczność dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta albo spełnienie wymagań w zakresie kształcenia, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

4. Krajowa Rada Izby Architektów oraz okręgowa rada izby architektów zapewniają poufność wymienianych informacji.

Art.33c. 1. Architekt będący obywatelem państwa członkowskiego, któremu nadano uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej, ma prawo posługiwania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie, uzyskanym w państwie członkowskim, lub jego skrótem w języku tego państwa.

2. Krajowa Rada Izby Architektów może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która ten tytuł nadała.
3. Jeżeli tytuł, o którym mowa w ust. 1, określający wykształcenie lub jego skrót może być mylony z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego uzyskania wymagane jest dodatkowe szkolenie lub kształcenie, którego architekt nie posiada, Krajowa

Rada Izby Architektów może wymagać, aby osoba taka posługiwała się posiadany tytułem w formie określonej przez Krajową Radę Izby Architektów.

- Art. 33d. 1. Krajowa Rada Izby Architektów, rozpatrując wnioski obywatela państwa członkowskiego w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, który nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, stosuje odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.
2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie również w przypadku wniosku w sprawie uznania kwalifikacji obywatela państwa członkowskiego nabytych na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Organy samorządu zawodowego są obowiązane przekazywać bezzwłocznie informacje o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego oraz o wykreśleniu z tej listy, w celu ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 88a ust. 1 pkt 3 lit. a.”;

- 2) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, określone w art. 12 ust. 1, mogą

również wykonywać osoby, których odpowiednie kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych.”;

3) uchyla się art. 12b i 12c;

4) w art. 59d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ, po przeprowadzeniu obowiązkowej kontroli, sporządza protokół w trzech egzemplarzach:

- 1) jeden egzemplarz protokołu doręcza się inwestorowi bezzwłocznie po przeprowadzeniu kontroli;
- 2) drugi egzemplarz pozostaje we właściwym organie;
- 3) trzeci egzemplarz przekazuje się organowi wyższego stopnia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się przekazanie protokołu organowi wyższego stopnia w formie elektronicznej. W takim przypadku nie sporządza się trzeciego egzemplarza protokołu.”;

5) w art. 82b:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) prowadzą rejestr wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę i przekazują do organu wyższego stopnia wprowadzone do niego dane, z zastrzeżeniem pkt 1a;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) prowadzą odrębny rejestr wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących terenów zamkniętych;”,

b) ust. 2 – 5 otrzymują brzmienie:

„2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, prowadzony jest w formie elektronicznej. Dane wprowadza się do rejestru i przesyła drogą elektroniczną do organu wyższego stopnia na bieżąco.

3. Dopuszcza się prowadzenie rejestru w innej formie niż określona w ust. 2. W takim przypadku uwierzytelnioną kopię rejestru przekazuje się do organu wyższego stopnia do piątego dnia każdego miesiąca lub, jeżeli dzień ten jest dniem wolnym od pracy, pierwszego dnia roboczego po tym terminie.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, wzory rejestrów wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę, sposób ich prowadzenia oraz organy, które mogą prowadzić rejestr w formie, o której mowa w ust. 3.

5. Rejestr wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę powinien zawierać następujące dane:

- 1) identyfikujące organ prowadzący rejestr;
- 2) pochodzące ze złożonych wniosków i wydanych decyzji, w tym dane osobowe

inwestora oraz dane adresowe zamierzenia budowlanego;

3) w przypadku terenów zamkniętych – dotyczące przepisu prawnego, na podstawie którego teren został uznany za zamknięty.

6. Rejestry wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę powinny być prowadzone w sposób uniemożliwiający zmianę dokonanych wpisów.”;

6) art. 88a otrzymuje brzmienie:

„Art. 88a. 1. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wykonuje zadania określone przepisami prawa budowlanego, a w szczególności:

- 1) pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewodów i wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego oraz sprawuje nadzór nad ich działalnością;
- 2) kontroluje działanie organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego;
- 3) prowadzi w formie elektronicznej centralne rejestry:
 - a) osób posiadających uprawnienia budowlane,
 - b) rzeczoznawców budowlanych,
 - c) ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

2. W rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się następujące dane:
 - 1) imiona i nazwisko;
 - 2) adres;
 - 3) numer PESEL – w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie, albo numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość – w stosunku do osób nieposiadających obywatelstwa polskiego;
 - 4) informację o wykształceniu i tytułach naukowych;
 - 5) numer, datę i miejsce wydania decyzji;
 - 6) organ wydający decyzję;
 - 7) podstawę prawną wydania decyzji;
 - 8) numer, specjalność i zakres uprawnień budowlanych;
 - 9) informację o przynależności do właściwej okręgowej izby samorządu zawodowego;
 - 10) określenie zakresu rzeczoznawstwa – w rejestrze rzeczoznawców budowlanych;
 - 11) informację o nałożonej karze z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie – w rejestrze ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej;
 - 12) numer kancelaryjny;
 - 13) pozycję rejestru;
 - 14) datę wpisu do rejestru.

3. Zakres informacji o nałożonej karze z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie obejmuje dane identyfikujące decyzję o nałożeniu kary oraz dane dotyczące nałożonej kary.
4. Zakres, o którym mowa w ust. 3, obejmuje następujące dane:
 - 1) numer decyzji o nadaniu uprawnień lub tytułu rzeczoznawcy;
 - 2) datę i miejsce wydania decyzji o nałożeniu kary;
 - 3) wskazanie organu wydającego decyzję;
 - 4) podstawę prawną;
 - 5) funkcję uczestnika;
 - 6) datę, miejsce i kwalifikację prawną popełnionego czynu;
 - 7) rodzaj kary;
 - 8) terminy egzaminów;
 - 9) datę upływu kary;
 - 10) status kary;
 - 11) inne uwagi dotyczące kary.
5. Udostępnieniu podlegają dane wymienione w ust. 2 pkt 1, 8 – 11 i w ust. 4 pkt 2, 3, 5 – 7, 9 i 10, a dane osób wpisanych do rejestrów przed dniem 1 stycznia 2007 r. – na ich wnioski złożony w formie pisemnej.
6. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, wzory i sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokumenty

dołączane do wniosku o wpis do rejestrów, stanowiące podstawę dokonania wpisu, uwzględniając dane i informacje podlegające wpisowi do rejestru.”;

7) w art. 99 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacja o karze z tytułu odpowiedzialności zawodowej, orzeczonej decyzją, o której mowa w ust. 1, podlega wpisowi do centralnego rejestru ukaranych.”.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12c ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez dwa miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża postanowienia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 r., str. 22, z późn. zm.).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2005 r. Nr 150, poz. 1247.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880 oraz Nr 191, poz. 1373.

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt wprowadza zmiany do ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z późn. zm.) oraz do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.).

Proponowane zmiany mają na celu wdrożenie, w zakresie dotyczącym wykonywania zawodu architekta, dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 r., str. 22, z późn. zm.). Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, że nowe brzmienie art. 12a ustawy – Prawo budowlane oraz zmiany wprowadzone w ustawie o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów mają zapobiec niewłaściwej interpretacji przepisów. Nowe brzmienie przepisu pozwoli na wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom RP, którzy uzyskali kwalifikacje w innych państwach UE lub EFTA na takich samych zasadach, jak obywatele innych państw UE i EFTA, a tym samym wykluczy dyskryminujące traktowanie w tym zakresie obywateli RP.

Nadawanie uprawnień budowlanych w Polsce należy do samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów – utworzonych na podstawie ww. ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Zgodnie z ww. ustawą, do zadań samorządów należy m.in. nadawanie i pozbawianie uprawnień zawodowych oraz uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców.

Wejście Polski do Unii Europejskiej spowodowało, że jako członek Wspólnoty Europejskiej Rzeczpospolita Polska powinna umożliwiać prowadzenie działalności zawodowej obywatelom państw członkowskich na takich samych zasadach, co swoim obywatelom. Następstwem tego jest również obowiązek

stosowania przepisów wydawanych przez uprawnione do tego organy Unii Europejskiej.

W zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego obowiązuje dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Wobec powyższego zaistniała konieczność podjęcia stosownych działań zmierzających do wprowadzenia odpowiednich zmian w krajowym ustawodawstwie regulującym problematykę nabywania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architekta. Efektem tych działań jest przedmiotowy projekt ustawy zmieniającej ustawę o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawę – Prawo budowlane.

Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania przewidują rozszerzenie kręgu osób zrzeszanych przez izby samorządów zawodowych (art. 5 ustawy), określenie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta w państwie rodzimym, które uprawniają do wykonywania zawodu architekta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 5a ustawy), wskazanie zasad uznawania nabytych w państwach członkowskich innych niż rodzime państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych architekta (art. 5b ustawy), rozszerzenie zadań samorządów o uznawanie kwalifikacji zawodowych obywateli państw członkowskich (art. 8 ust. 4 ustawy), przyznanie okręgowej radzie izby architektów uprawnień do wydawania członkom izby dokumentów m.in. potwierdzających posiadane przez nich kwalifikacje, a wymaganych przy ubieganiu się o uznanie kwalifikacji w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim (art. 19a ustawy), a także określenie procedury związanej z rozpatrywaniem wniosków o uznanie kwalifikacji zawodowych (art. 33a – 33d).

Projektowane zmiany mają wyłącznie charakter dostosowujący. Zakres proponowanych zmian opisuje poniższa tabela zgodności.

L.p.	Dyrektywa 2005/36/WE	prawo polskie – znowelizowana ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów
1.	Art. 1	Art. 4a ust. 1
2.	Art. 2 ust. 1	Art. 4a ust. 2
3.	Art. 2 ust. 2	art. 33d ust. 2
4.	Art. 3 ust. 3	Art. 33 d ust. 2
5.	Art. 4	Art. 33a ust. 10 Art. 5 ust. 1 pkt 3
6.	Art. 5 ust. 1	Art. 20a ust. 1
	Art. 5 ust. 2	Art. 20a ust. 5
	Art. 5 ust. 3	Art. 20a ust. 8
7.	Art. 6	Art. 20a ust. 6 – 7
8.	Art. 7 ust. 1	Art. 20a ust. 4
	Art. 7 ust. 2	Art. 20a ust. 4
9.	Art. 8	Art. 20a ust. 9 – 10
10.	Art. 9 – opcjonalnie	Nie ma obowiązku implementacji
11.	Art. 10 lit. b), c) oraz g)	Art. 33d
12.	Art. 21 ust. 1	Art. 5a ust. 1 pkt 1 i ust. 2
13.	Art. 21 ust. 5	Art. 5a ust. 2
14.	Art. 23 ust. 3 – 5	Art. 5a ust. 1 pkt 2 – 4
15.	Art. 47 ust. 1	Art. 5a ust. 1 pkt 5
16.	Art. 47 ust. 2	Art. 5a ust. 1 pkt 6
17.	Art. 48 ust. 2	Art. 5a ust. 1 pkt 7
18.	Art. 49 ust. 1	Art. 5a ust. 1 pkt 8 – 9 i ust. 2
19.	Art. 49 ust. 2	Art. 5a ust. 1 pkt 10
20.	Art. 50 ust. 1	Art. 33a ust. 1 i 4 – 6
21.	Art. 50 ust. 2	Art. 33a ust. 9
22.	Art. 50 ust. 3 – opcjonalnie	Nie ma obowiązku implementacji
23.	Art. 50 ust. 4	Nie ma obowiązku implementacji
24.	Art. 51 ust. 1	Art. 33a ust. 2
25.	Art. 51 ust. 2	Art. 33a ust. 3
26.	Art. 51 ust. 3	Art. 33a ust. 10 w związku z KPA
27.	Art. 52 ust. 1	Art. 33c
28.	Art. 53	Art. 33a ust. 10
29.	Art. 54	Art. 33c
30.	Art. 56 ust. 1 – 2	Art. 33b
31.	Art. 56 ust. 3	Art. 8 pkt 4 i art. 19a
32.	Art. 63	Odnośnik przy tytule ustawy

Projektowana ustawa wprowadza również pojęcie „świadczenia usług transgranicznych” przez architektów, bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych oraz związaną z tym procedurę (art. 20a ustawy).

W przypadku ustawy – Prawo budowlane wprowadzane zmiany są dwojakiego rodzaju. Po pierwsze są one konsekwencją zmian w ustawie o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i wdrożenia

w tym zakresie postanowień dyrektywy 2005/36/WE (zmiana brzmienia art. 12a ustawy – Prawo budowlane). Po drugie są one związane z przygotowanym przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego projektem e-Nadzór, realizowanym z udziałem środków unijnych.

Projekt e-Nadzór w pierwszym etapie zapewni bezpośredni przekaz danych on-line między organami szczebla wojewódzkiego (województwie, wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego), a organem centralnym (Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego). Przewiduje się w nieodległej perspektywie włączenie do projektu organów szczebla podstawowego. Z uwagi na to zaproponowane zmiany przepisów umożliwią stosowanie elektronicznej formy przesyłu danych, bez rezygnacji z formy tradycyjnej. Pełne zrealizowanie projektu e-Nadzór pozwoli w przyszłości na komunikację wyłącznie elektroniczną.

W ramach ww. projektu przewiduje się również znacznie szersze niż do tej pory udostępnienie informacji zawartych w prowadzonych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego rejestrach: osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych, ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej. Udostępnienie to wymaga jednak stosownych zmian przepisów dotyczących danych osobowych.

W celu zapewnienia realizacji projektu e-Nadzór w ustawie – Prawo budowlane wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zmiana brzmienia art. 59d ust. 1 oraz dodanie ust. 1a umożliwi przekazywanie protokołu z obowiązkowej kontroli w formie elektronicznej, dzięki czemu nie będzie koniecznym sporządzanie trzeciego egzemplarza protokołu;
- 2) nowe brzmienie art. 82b umożliwi – na razie na szczeblu wojewódzkim – prowadzenie rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę w formie elektronicznej i na bieżąco. W takiej też formie będą przekazywane dane do organu centralnego. Rozwiązanie to umożliwi bieżący (codzienny) monitoring rejestrowania i załatwiania spraw dotyczących pozwoleń na budowę;

- 3) zmiana brzmienia art. 88a wynika z faktu, że jednym z założeń projektu e-Nadzór jest zapewnienie wszystkim zainteresowanym jak najszerszego dostępu do informacji zawartych w centralnych rejestrach, które są szczególnie istotne dla inwestorów. Dlatego też proponuje się, by dostępne były dane osób (posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej) wpisywanych do rejestrów od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Dane osób już figurujących w rejestrach będą mogły być udostępnione na ich wniosek. Wprowadzenie zmian w art. 88a skutkuje koniecznością odpowiednich poprawek w art. 12 ust. 9 ustawy – Prawo budowlane (obowiązek organu samorządu zawodowego przekazywania stosownych danych w celu ujawnienia w rejestrze) oraz w art. 99 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane (ujawnienie w rejestrze ukaranych informacji o karze, a nie decyzji o ukaraniu – jak dotychczas).

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji, w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został zaakceptowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury.

Żadne podmioty nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ww. ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projektowane zmiany oddziałują na organy administracji publicznej właściwe w sprawach budownictwa oraz na osoby wykonujące zawód architekta.

2. Wyniki konsultacji społecznych

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przekazany do następujących podmiotów: Krajowej Sekcji Budownictwa NSZZ Solidarność, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego „Budowlani”, Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenia Architektów Polskich, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Krajowej Izby Urbanistów, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Izby Projektowania Budowlanego, Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa, Polskiego Związku Firm Deweloperskich.

Żaden z ww. podmiotów, z wyjątkiem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, nie zgłosił zastrzeżeń do projektu ustawy. Zdaniem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zaproponowany projekt ustawy mający za zadanie implementację zapisów dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych do przepisów polskich zawiera zbyt szczegółowe zapisy. Uszczegółowienie przepisów powinno mieć miejsce w aktach wykonawczych. Biorąc powyższe pod uwagę, Polska Izba Inżynierów Budownictwa przedłożyła „kontrprojekt” ustawy o zmianie ww. ustaw. W ocenie Ministerstwa, zaproponowany „kontrprojekt” jest zbyt ogólny, przez co nie zapewnia pełnej transpozycji wdrażanych dyrektyw. Dlatego też nie może być on uwzględniony, o czym Polska Izba Inżynierów Budownictwa została poinformowana odrębnym pismem.

3. Wpływ ustawy na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Centralne rejestry osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej prowadzone są przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego od 1995 roku. Aktualnie obowiązek prowadzenia przedmiotowych rejestrów wynika z art. 88a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.).

Proponowana zmiana brzmienia art. 88a ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane polega na ustawowym określeniu formy, w jakiej są prowadzone centralne rejestry. Obecnie bowiem forma ta jest określona przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 października 2005 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 219, poz. 1868).

Tym samym nałożenie na Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego ustawowego obowiązku prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w formie elektronicznej, dokonane przez art. 2 pkt 6 projektowanej ustawy, nie będzie generować po stronie budżetu państwa żadnych dodatkowych kosztów finansowych. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego jest bowiem w pełni przygotowany do prowadzenia przedmiotowych rejestrów w formie elektronicznej.

Ponadto ustawa będzie generowała koszty dla Izby Architektów w zakresie weryfikacji wniosków o uznawanie kwalifikacji zawodowych architektów oraz dokonywania tymczasowych wpisów na listę członków proforma przy usługach transgranicznych. Co więcej szacuje się, iż po wejściu w życie przedmiotowej ustawy Okręgowe Izby Architektów będą przeprowadzały ok. 300 procedur transgranicznych w ciągu roku.

4. Wpływ ustawy na rynek pracy

W odniesieniu do skutków dla rynku pracy wydaje się, że biorąc pod uwagę migrację architektów na terenie Unii Europejskiej regulacja nie wprowadzi szczególnych skutków dla rynku pracy.

Uznawanie posiadanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu architekta może spowodować wzrost liczby osób posiadających uprawnienia uzyskane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednak biorąc pod uwagę wyjazdy obywateli polskich wykonujących ten zawód przewiduje się, że ilość osób wykonujących zawód architekta pozostanie na tym samym poziomie.

5. Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy ustawy mogą mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw w sektorze budowlanym. Uznawanie kwalifikacji zawodowych niezbędnych do wykonywania zawodu architekta przyczyni się do wzrostu liczby czynnych zawodowo osób wykonujących ten zawód. Może to spowodować wzrost konkurencji w tej dziedzinie usług.

6. Wpływ ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Sprawdzono pod względem prawnym i redakcyjnym:

Prezes Rządowego Centrum Legislacji
Maciej Berek

Dyrektor Departamentu Rady Ministrów
Stanisław Mierzwa

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1826 /08/DP/dl

Warszawa, dnia 13 czerwca 2008 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy - Prawo budowlane wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy - Prawo budowlane (pismo nr RM-10-93-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przekazany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Cezary Grabarczyk
Minister Infrastruktury

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

2008-06-16

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾
z dnia.....2008 r.**

w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów, wydawanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architektów, które są uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej oraz terminów w których odbywało się kształcenie

Na podstawie art. 5a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydawanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie i potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architekta oraz terminy, w których odbywało się kształcenie.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) państwach członkowskich rozumie się przez to państwa członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) obywatelach państw członkowskich rozumie się przez to obywatele państw członkowskich, o których mowa w pkt 1, a także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, oraz z z 2007 r. Nr 120, poz. 818) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r., Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Kwalifikacje zawodowe uprawniające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wykonywania zawodu architekta posiada obywatel państwa członkowskiego, który posiada

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej: budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170.

dyplom, świadectwo lub inny dokument wydawany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, potwierdzający kwalifikacje zawodowe architekta, spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, pod warunkiem, że kształcenie rozpoczęło się nie wcześniej niż we wskazanym terminie zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Określa się wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, zwanych „dokumentami”, wydawanych w państwach członkowskich unii Europejskiej oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które są uznawane w Rzeczpospolitej Polskiej, poświadczających posiadanie kwalifikacji zawodowych architekta wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik nr 1

Wykaz dyplomów, świadectw lub innych dokumentów wydawanych przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, potwierdzających kwalifikacje zawodowe architekta, spełniających minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach prawa Unii Europejskiej.

België/Belgique/Belgien

- dyplomy wydawane przez wyższe krajowe szkoły architektury lub wyższe krajowe instytuty architektury („architecte — architect”)
 - dyplomy wydawane przez wyższą rejonową szkołę architektury w Hasselt („architect”)
 - dyplomy wydawane przez Królewskie Akademie Sztuk Pięknych („architecte — architect”)
 - dyplomy wydawane przez szkoły Saint-Luc („écoles Saint-Luc”) („architecte — architect”)
 - dyplomy uniwersyteckie w zakresie inżynierii budowlanej, wraz ze świadectwem odbycia praktyki, wydawane przez stowarzyszenie architektów i uprawniające posiadacza dyplomu do używania zawodowego tytułu architekta („architecte — architect”)
 - dyplomy architekta wydawane przez centralne lub państwowe komisje egzaminacyjne w dziedzinie architektury („architecte — architect”)
 - dyplomy inżyniera budowlanego/architekta oraz dyplomy architekta/inżyniera wystawiane przez katedry nauk stosowanych w uniwersytetach oraz przez politechnikę w Mons („ingenieur — architecte”, „ingenieur — architect”)
- 1987/1988

Česká republika

- dyplomy wydane przez wydziały „České vysoké učení technické” (Czeski Uniwersytet Techniczny w Pradze): „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (do 1951 r.), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (od 1951 do 1960 r.), „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1960 r.) w dziedzinie studiów: budownictwo i struktury, budownictwo, budownictwo i architektura, architektura (w tym urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne), budownictwo cywilne i budownictwo przemysłowe oraz dla potrzeb produkcji rolnej, lub w programie studiów inżynierii cywilnej z zakresu budownictwa i architektury, „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1976 r.) w dziedzinie studiów: architektura, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne lub w programie studiów: architektura i urbanistyka w dziedzinie studiów: architektura, teoria projektowania, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne, historia architektury i rekonstrukcja zabytków lub architektura i budownictwo,
- dyplomy wydane przez „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše”(do 1951 r.) w dziedzinie architektury i budownictwa,
- dyplomy wydane przez „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951 do 1956 r.) w dziedzinie architektury i budownictwa,
- dyplomy wydane przez „Vysoké učení technické v Brně” przez „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1956 r.) w dziedzinie studiów architektonicznych i

urbanistycznych lub „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1956 r.) w dziedzinie studiów z zakresu budownictwa,

— dyplomy wydane przez „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1997 r.) w dziedzinie studiów nad budowlami i architekturą lub w dziedzinie studiów inżynieryjnych,

— dyplomy wydane przez „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1994 r.) w programie studiów architektonicznych i urbanistycznych w dziedzinie studiów architektonicznych,

— dyplomy wydane przez „Akademie výtvarných umění v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu architektury,

— dyplomy wydane przez „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu projektowania,

— świadectwo dopuszczające wydane przez „Česká komora architektů” bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie budownictwa

2006/2007

Danmark

— dyplomy wydawane przez Krajowe Szkoły Architektury w Kopenhadze i Aarhus („architekt”)

— świadectwo rejestracji wydane przez Radę Architektów, na podstawie ustawy nr 202 z dnia 28 maja 1975 r. („registreret arkitekt”)

— dyplomy wydawane przez Wyższe Szkoły Inżynierii Lądowej („bygningkonstruktoer”), wraz ze świadectwem wydanym przez właściwe organy, potwierdzającym zdanie testu kwalifikacyjnego, zawierającym uznanie planów przygotowanych i zrealizowanych przez kandydata w trakcie przynajmniej sześcioletniego faktycznego wykonywania działań określonych w art. 48 niniejszej dyrektywy.

1987/1988

Deutschland

— dyplomy wydane przez wyższe szkoły sztuk pięknych („Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)

— dyplomy wydawane przez wydziały architektury („Architektur/Hochbau”) wyższych szkół technicznych („Technische Hochschulen”), uniwersytetów technicznych lub uniwersytetów oraz, o ile instytucje te wchodzi w skład szkół „Gesamthochschulen”, przez wydziały architektury szkół „Gesamthochschulen” („Dipl.-Ing” i inne tytuły, które mogą być później określone dla posiadaczy tych dyplomów)

— dyplomy wydawane przez wydziały architektury („Architektur/Hochbau”) szkół typu „Fachhochschulen”, zawodowych szkół wyższych oraz, o ile instytucje te wchodzi w skład szkół „Gesamthochschulen”, przez wydziały architektury szkół „Gesamthochschulen”, łącznie — jeśli okres studiów jest krótszy niż cztery lata, ale wynosi co najmniej trzy lata — ze świadectwem zaświadczającym o czteroletnim stażu pracy w zawodzie w Republice Federalnej Niemiec, wydanym przez organy zawodowe zgodnie z art. 47 ust. 1 („Ingenieur grad.” lub inne tytuły, które mogą zostać później określone dla posiadaczy tych dyplomów)

— dyplomy („Prüfungszeugnisse”) wydane przed dniem 1 stycznia 1973 r. przez wydziały architektury szkół „Ingenieurschulen” i „Werkkunstschulen”, łącznie z zaświadczeniem wystawionym przez właściwe organy potwierdzającym zdanie testu kwalifikacyjnego, zawierającym uznanie planów przygotowanych i zrealizowanych przez kandydata w trakcie przynajmniej sześcioletniego faktycznego wykonywania działań określonych w art. 48 niniejszej dyrektywy

1987/1988

Eesti

— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (dyplom studiów architektonicznych wydawany przez Wydział Architektury Estońskiej Akademii Sztuki od 1996 r.), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989 — 1995 (wydany przez Talliński Uniwersytet Sztuki 1989 — 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 — 1988 (wydany przez Państwowy Instytut Sztuki Estońskiej SRR w latach 1951 — 1988)
2006/2007

Ελλάς

— dyplomy inżyniera/architekta wydawane przez „Metsovion Polytechnion” w Atenach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
— dyplomy inżyniera/architekta wydawane przez „Aristotelion Panepistimion” w Salonikach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
— dyplomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez „Metsovion Polytechnion” w Atenach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
— dyplomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez „Aristotelion Panepistimion” w Salonikach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
— dyplomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez „Panepistimion Thrakis”, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
— dyplomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez „Panepistimion Patron”, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Grecji uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury
1987/1988

España

urzędowe formalne kwalifikacje podejmowania i wykonywania zawodu architekta (título oficial de arquitecto) wydawane przez Ministerstwo Edukacji i Nauki lub przez uniwersytety
1987/1988

France

— dyplomy architekta do 1959 r. wydawane przez Ministerstwo Edukacji, a następnie przez Ministerstwo Kultury („architecte DPLG”)
— dyplomy wydawane przez „Ecole spéciale d'architecture” („architecte DESA”)
— dyplomy wydawane od 1955 r. przez wydział architektury szkoły „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (dawniej „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) („architecte ENSAIS”)
1987/1988

Ireland

— stopień licencjata architektury („Bachelor of Architecture”) przyznawany przez „National University of Ireland” („B. Arch.” (NUI)) absolwentom architektury „University College” w Dublinie
— dyplom uniwersytecki architektury wydawany przez „College of Technology”, Bolton Street, Dublin („Dipl. Arch.”)

— świadectwo członka stowarzyszonego („Certificate of Associateship”) w Królewskim Instytucie Architektów Irlandii („Royal Institute of Architects of Ireland”) (ARIAI)
— świadectwo członkostwa („Certificate of Membership”) w Królewskim Instytucie Architektów Irlandii („Royal Institute of Architects of Ireland”) (MRIA)
1987/1988

Italia

— dyplomy „laurea in architettura” wydawane przez uniwersytety, instytuty politechniczne i wyższe szkoły architektury w Wenecji i Reggio Calabria, wraz z dyplomem, upoważniającym do samodzielnego wykonywania zawodu architekta, wydawanym przez Ministra Edukacji po zdaniu przez kandydata przed właściwą komisją egzaminu państwowego, upoważniającego do samodzielnego wykonywania zawodu architekta („dott. Architetto”)
— dyplomy „laurea in ingegneria” w dziedzinie budownictwa wydawane przez uniwersytety, instytuty politechniczne, wraz z dyplomem upoważniającym do samodzielnego wykonywania zawodu architekta, wydawanym przez Ministra Edukacji po zdaniu przez kandydata przed właściwą komisją egzaminu państwowego, upoważniającego do samodzielnego wykonywania zawodu architekta („dott. Ing. Architetto” lub „dott. Ing in ingegneria civile”)
1987/1988

Κύπρος

— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (świadectwo wpisu do rejestru architektów wydane przez Naukową i Techniczną Izbę Cypru (E TEK))
2006/2007

Latvija

— „Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institutā Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958.gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diplom architekta” wydawany przez Departament Architektury Wydziału Inżynierii Państwowego Uniwersytetu Łotewskiego do 1958 r., Departament Architektury Wydziału Inżynierii Instytutu Politechnicznego w Rydze w latach 1958 — 1991, Wydział Architektury Technicznego Uniwersytetu w Rydze od 1991 r. i świadectwa rejestracji przez Stowarzyszenie Architektów Łotwy)
2006/2007

Lietuva

— dyplomy inżyniera-architekta/architekta wydawane przez Kauno politechnikos institutas do 1969 r. (inžinierius architektas/architektas)
— dyplomy architekta/licencjacki architektury/magisterski architektury wydawane przez Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990, Vilniaus technikos universitetas do 1996 r., Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996 r. (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),
— dyplomy dla specjalistów, którzy ukończyli szkolenie z architektury/licencjackie z architektury/magisterskie z architektury wydawane przez LTSR Valstybinis dailės institutas do 1990 r.; Vilniaus dailės akademija od 1990 r. (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),

— dyplomy licencjackie architektury/masterskie architektury wydawane przez Kauno technologijos universitetas od 1997 r. (architektūros bakalauras/architektūros magistras), Wszystkie te dyplomy, do których dołączone są certyfikaty wydawane przez Komisję Atestacyjną przyznające prawo podejmowania działalności w zakresie architektury (architekci atestovani/Atestuotas architektas)
2006/2007

Magyarország

— dyplom „okleveles építész mérnök” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury) wydawany przez uniwersytety,
— dyplom „okleveles építész tervező művész” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury i inżynierii budowlanej) wydawany przez uniwersytety
2006/2007

Malta

— Perit: Lawrja ta' Perit wydawany przez Università' ta' Malta, który daje prawo zarejestrowania jako Perit
2006/2007

Nederland

— świadectwo stwierdzające zdanie egzaminu z architektury, wydawane przez wydziały architektury wyższych szkół technicznych w Delft lub Eindhoven („bouwkundig ingenieur”)
— dyplomy wydawane przez uznane przez państwo akademie architektury („architect”)
— dyplomy wydawane do 1971 r. przez dawne wyższe szkoły architektury („Hoger Bouekunstonderricht”) („architect HBO”)
— dyplomy wydawane do 1970 r. przez dawne wyższe szkoły architektury („voortgezet Bouwkunstonderricht”) („architect VBO”)
— świadectwo stwierdzające zdanie egzaminu organizowanego przez radę architektów z „Bond van Nederlandse Architecten” (Związek Architektów Holenderskich, BNA) („architect”)
— dyplom przyznany przez „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundację Instytutu Architektury) (IVA) wydawany na zakończenie kursu zorganizowanego przez tę fundację i trwającego co najmniej cztery lata (architect), łącznie z zaświadczeniem wystawionym przez właściwe organy potwierdzającym zdanie testu kwalifikacyjnego, zawierającym uznanie planów przygotowanych i zrealizowanych przez kandydata w trakcie przynajmniej sześcioletniego faktycznego wykonywania działań określonych w art. 44 niniejszej dyrektywy
— świadectwo wydawane przez właściwe organy stwierdzające zdanie egzaminu przed 5 sierpnia 1985 na stopień „kandidaat in de bouwkunde”, organizowanego przez wyższą szkołę techniczną w Delft lub Eindhoven oraz, że w okresie co najmniej pięciu lat bezpośrednio przed tą datą osoba zainteresowana prowadziła działalność w dziedzinie architektury, której charakter i znaczenie gwarantują, w myśl przepisów prawa krajowego Niderlandów, że osoba ta ma uprawnienia do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury („architect”)
— świadectwo wystawione przez właściwe organy osobom, które osiągnęły wiek lat 40 przed 5 sierpnia 1985r., stwierdzające, że przez co najmniej pięć lat bezpośrednio przed tą datą dana osoba prowadziła działalność w dziedzinie architektury, której charakter i znaczenie gwarantują, zgodnie z przepisami prawa krajowego Niderlandów, że osoba ta posiada uprawnienia do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury („architect”)
— świadectwa, o których mowa w tiret siódme i ósme, nie muszą już być uznawane od dnia wejścia w życie przepisów ustawowych i wykonawczych regulujących podejmowanie i prowadzenie działalności w dziedzinie architektury w zakresie zawodowego tytułu architekta

w Niderlandach, o ile w ramach tych przepisów świadectwa te nie upoważniają do podejmowania takiej działalności w zakresie zawodowego tytułu architekta
1987/1988

Österreich

— dyplomy wydawane Politechniką Wiedeńską i Politechniką Graz oraz przez Uniwersytet w Innsbrucku, Wydział Inżynierii Budowlanej („Bauingenieurwesen”) i Architektury („Architektur”), w dziedzinie studiów architektury, inżynierii budowlanej („Bauingenieurwesen”), budownictwa („Hochbau”) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”)

— dyplomy wydawane przez Uniwersytet „Bodenkultur” w dziedzinie studiów „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”

— dyplomy wydawane przez Kolegium Uniwersyteckie Sztuk Użytkowych w Wiedniu w dziedzinie studiów architektury

— dyplomy wydawane przez Akademię Sztuk Pięknych w Wiedniu w dziedzinie studiów architektury

— dyplomy inżynierów dyplomowanych (Ing.) wydawane przez wyższe szkoły techniczne lub wyższe szkoły budownictwa, wraz z licencją „Baumeister”, potwierdzającą minimum sześcioletnie doświadczenie zawodowe w Austrii, zatwierdzone egzaminem

— dyplomy wydawane przez Kolegium Uniwersyteckie kształcenia artystycznego i przemysłowego w Linz, w dziedzinie studiów architektury

— świadectwo stwierdzające kwalifikacje inżyniera budowlanego lub samodzielnego konsultanta technicznego („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) zgodnie z ustawą o technikach budownictwa (Ziviltechnikergesetz, BGBl. nr 156/1994)

1997/1998

Polska

dyplomy wydane przez wydziały architektury:

— Politechnika Warszawska, Wydział Architektury w Warszawie; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945 do 1948 r. tytuł: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951 do 1956 r. tytuł: inżynier architekt; od 1954 do 1957 r. drugi stopień, tytuł: inżyniera magistra architektury; od 1957 r. do 1959 r., tytuł: inżyniera magistra architektury; od 1959 do 1964 r. tytuł: magistra inżyniera architektury; od 1964 do 1982 r. tytuł: magistra inżyniera architekta; od 1983 do 1990 r. tytuł: magister inżynier architekt; od 1991 r. tytuł: magistra inżyniera architekta),

— Politechnika Krakowska, Wydział Architektury w Krakowie; tytuł zawodowy architekta: magister inżynier architekt (od 1945 do 1953 r., Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury),

— Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury we Wrocławiu; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949 do 1964 r. tytuł: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956 do 1964 r. tytuł: magister inżynier architektury; od 1964 r. tytuł: magister inżynier architekt),

— Politechnika Śląska, Wydział Architektury w Gliwicach; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 do 1955 r., Wydział Inżynieryjno-Budowlany, tytuł: inżynier architekt; od 1961 do 1969 r., Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, tytuł: magister inżynier architekt; od 1969 do 1976 r., Wydział

Budownictwa i Architektury, tytuł: magister inżynier architekt; od 1977 r. Wydział Architektury, tytuł: magister inżynier architekt i od 1995 r., tytuł: inżynier architekt),
— Politechnika Poznańska, Wydział Architektury w Poznaniu; tytuł zawodowy architekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 r. do 1955 r. Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury tytuł: inżynier architektury; od 1978 r. tytuł: magister inżynier architekt i od 1999 r., tytuł: inżynier architekt),
— Politechnika Gdańska, Wydział Architektury w Gdańsku; tytuł zawodowy architekta: magister inżynier architekt (od 1945 do 1969 r., Wydział Architektury, od 1969 do 1971 r., Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971 r. do 1981 r., Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981 r. Wydział Architektury),
— Politechnika Białostocka, Wydział Architektury w Białymstoku; tytuł zawodowy architekta: magister inżynier architekt (od 1975 r. do 1989 r. — Instytut Architektury),
— Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska w Łodzi; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973 do 1993 r., Wydział Budownictwa i Architektury i od 1992 r., Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; tytuł: od 1973 do 1978 r. tytuł: inżynier architekt, od 1978 r., tytuł: magister inżynier architekt),
— Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury w Szczecinie; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948 do 1954 r., Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, tytuł: inżynier architekt, od 1970 r., tytuł: magister inżynier architekt i od 1998 r., tytuł: inżynier architekt).
Do wszystkich wymienionych dyplomów należy dodać świadectwo członkostwa wydane przez właściwą okręgową izbę architektów w Polsce przyznające prawo prowadzenia działalności w dziedzinie architektury w Polsce.
2006/2007

Portugal

— dyplom „diploma do curso especial de arquitectura”, wydawany przez Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i Porto
— dyplom architekta „diploma de arquitecto”, wydawany przez Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i w Porto
— dyplom „diploma do curso de arquitectura”, wydawany przez Wyższe Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i Porto
1987/1988
— dyplom „diploma de licenciatura em arquitectura”, wydawany przez Wyższą Szkołę Sztuk Pięknych w Lizbonie
— dyplom „carta de curso de licenciatura em arquitectura”, wydawany przez Uniwersytet Techniczny w Lizbonie i przez Uniwersytet w Porto — dyplomy uniwersyteckie w zakresie inżynierii lądowej wydany przez Wyższy Instytut Techniczny Uniwersytetu Technicznego w Lizbonie (Licenciatura em engenharia civil)
— dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej wydany przez Wydział Inżynierii (de Engenharia) Uniwersytetu w Porto (Licenciatura em engenharia civil)
— dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej wydany przez Wydział Nauki i Technologii Uniwersytetu w Coimbra (Licenciatura em engenharia civil),
— dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej (produkcja) wydany przez Uniwersytet w Minho (licenciatura em engenharia civil (produção))

Slovenija

— „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (uniwersytecki dyplom architektury) wydawany przez wydział architektury, do

którego dołączono zaświadczenie właściwego organu w dziedzinie architektury uznane prawnie, przyznający prawo prowadzenia działalności architektonicznej,
— dyplom uniwersytecki wydawany przez wydziały techniczne przyznające tytuły „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, do którego dołączono zaświadczenie właściwego organu w dziedzinie architektury uznane prawnie, przyznające prawo prowadzenia działalności architektonicznej
2006/2007

Slovensko

— dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) wydany przez Słowacki Uniwersytet Techniczny (Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1950 — 1952 (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952 — 1960 (tytuł: Ing. arch.),
— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľstvo”) wydany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952 — 1960 (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961 — 1976 (tytuł: Ing. arch.),
— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961 — 1976 (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydany przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.),
— dyplom w dziedzinie studiów „urbanistyka” („urbanizmus”) wydany przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.),
— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 1977 — 1997 (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo” („architektúra a pozemné stavby”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 1998 r. (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo-specjalizacja architektura” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 2000 — 2001 (tytuł: Ing.),
— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo i architektura” („pozemné stavby a architektúra”) wydany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 2001 r. (tytuł: Ing.),
2006/2007
— dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydany przez Akademię Sztuk Pięknych i Projektowania (Vysoká škola výtvarných umení) w Bratysławie od 1969 r. (tytuł: Akad. arch. do 1990 r.; Mgr. w latach 1990 — 1992; Mgr. arch. w latach 1992 — 1996; Mgr. art. od 1997 r.),

— dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľstvo”) wydany przez Wydział Inżynierii Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Technická univerzita) w Koszycach w latach 1981 — 1991 (tytuł: Ing.),

Do wszystkich tych dyplomów należy dodać:

— zezwolenie wydane przez Słowacką Izbę Architektów (Slovenská komora architektov) w Bratysławie bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie „budownictwo” („pozemné stavby”) lub „planowanie przestrzenne” („územné plánovanie”),

— zezwolenie wydane przez Słowacką Izbę Inżynierów Budowlanych (Slovenská komora stavebných inžinierov) w Bratysławie w dziedzinie budownictwa („pozemné stavby”)

Suomi/Finland

— dyplomy wydawane przez wydziały architektury uniwersytetów technicznych lub Uniwersytetu w Oulu (arkkitehti/arkitekt)

— dyplomy wydawane przez Instytuty Techniczne (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 1997/1998

Sverige

— dyplomy wydawane przez Wydział Architektury przy Królewskim Instytucie Technicznym, Instytut Techniczny Chalmers oraz Instytut Techniczny na Uniwersytecie w Lund (arkitekt, dyplom uniwersytecki architekta)

— świadectwo członkostwa „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR), jeśli dana osoba otrzymała wykształcenie w państwie, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie 1997/1998

United Kingdom

— kwalifikacje przyznawane po zdaniu egzaminów w: — Królewskim Instytucie Architektów Brytyjskich („Royal Institute of British Architects”);

— wydziały architektury na uniwersytetach, politechnikach, kolegiach, akademiach, szkołach technicznych i artystycznych, które były lub są, na dzień 10 czerwca 1985 r., uznawane przez radę „Architects Registration Council” Zjednoczonego Królestwa w celu wpisania do rejestru architektów („Architect”);

— świadectwo potwierdzające, że posiadacz ma prawa nabyte do posługiwania się tytułem zawodowym architekta zgodnie z przepisami sekcji 6 (1) a, 6 (1) b lub 6 (1) ustawy o rejestrze architektów z 1931 r. (Architect)

— świadectwo potwierdzające, że posiadacz ma prawa nabyte do posługiwania się tytułem zawodowym architekta zgodnie z przepisami sekcji 2 ustawy o rejestrze architektów z 1938 r. (Architect)

1987/1988

Załącznik nr 2

Wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, zwanych „dokumentami”, wydawanych w państwach członkowskich unii Europejskiej oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które są uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej, poświadczających posiadanie kwalifikacji zawodowych architekta wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique” vanMons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Lrhús		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Knute — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen		1988/1989

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p>	<p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Paris</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p>		1988/1989
Ireland	<p>1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)</p> <p>2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) <i>(Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip.Arch))</i></p> <p>3. Certificate of associateship (ARIAI)</p> <p>4. Certificate of membership (MRIA)</p>	<p>1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin</p> <p>2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin <i>(College of Technology, Bolton Street, Dublin)</i></p> <p>3. Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>4. Royal Institute of Architects of Ireland</p>		1988/1989
Italia	<p>— Laurea in architettura</p> <p>— Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>— Università di Camerino</p> <p>— Università di Catania — Sede di Siracusa</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>— Università di Reggio Calabria</p> <p>— Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Torino</p> <p>— Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma „La Sapienza”</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
	<p>— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica in Architettura</p>	<p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>— Università di Ancona</p> <p>— Università di Basilicata — Potenza</p> <p>— Università di Pisa</p> <p>— Università di Bologna</p> <p>— Università di Catania</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Roma — Tor Vergata</p> <p>— Università di Trento</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Politecnico di Milano II</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2003/2004</p> <p>2002/2003</p> <p>2003/2004</p> <p>2004/2005</p> <p>2004/2005</p>
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p>	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>	1988/1989

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitetura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitetura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitiedin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/ Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleborgs universite		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia czerwca 2008 r. w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów, wydawanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architektów, które są uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej oraz terminów w których odbywało się kształcenie, stanowi realizację zobowiązania nałożonego na Ministerstwo Infrastruktury przez Komitet Europejski Rady Ministrów podczas posiedzenia w dniu 18 grudnia 2007 r. – do jak najszybszego dokonania transpozycji dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 r., str. 22). Dlatego też zaproponowano by przedmiotowa nowelizacja weszła w życie z dniem ogłoszenia.

Wprowadzenie regulacji zawartych w rozporządzeniu ułatwi rzeczywistą realizację prawa do swobodnego przemieszczania się i świadczenia usług projektowych w dziedzinie architektury.

Przepisy rozporządzenia doprowadzą do spójności obowiązującego prawa w Polsce z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r., Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia został opublikowany na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury. Żadne podmioty nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie przepisów ww. ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI.

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane zmiany oddziałują na organy administracji publicznej właściwe w sprawach budownictwa oraz na osoby wykonujące zawód architekta.

2. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przekazany do następujących podmiotów: Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenia Architektów Polskich, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Krajowej Izby Urbanistów, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Do chwili obecnej żaden z ww. podmiotów nie zgłosił zastrzeżeń do zaproponowanej regulacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

W odniesieniu do skutków dla rynku pracy, wydaje się, iż biorąc pod uwagę migrację architektów na terenie Unii Europejskiej regulacja nie wprowadzi szczególnych skutków dla rynku pracy.

Uznawanie posiadanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu architekta może spowodować wzrost liczby osób posiadających uprawnienia uzyskane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednak biorąc pod uwagę wyjazdy obywateli polskich wykonujących ten zawód przewiduje się, iż ilość osób wykonujących zawód architekta pozostanie na tym samym poziomie.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przepisy rozporządzenia mogą mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw w sektorze budowlanym. Uznawanie kwalifikacji zawodowych niezbędnych do wykonywania zawodu architekta przyczyni się do wzrostu liczby czynnych zawodowo osób wykonujących ten zawód. Może to spowodować wzrost konkurencji w tej dziedzinie usług.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja może mieć wpływ na rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 2008 r.

w sprawie rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę

Na podstawie art. 82b ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia rejestru;
- 2) organy uprawnione do prowadzenia rejestru;
- 3) wzór prowadzonego w formie pisemnej rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę;
- 4) treść prowadzonego w formie elektronicznej rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o rejestrze rozumie się przez to rejestr wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę.

§ 3. Podstawę dokonania wpisu w rejestrze stanowi złożony przez inwestora wniosek o pozwolenie na budowę lub wydana decyzja o pozwoleniu na budowę.

§ 4. Rejestr składa się z części dotyczącej wniosków i z części dotyczącej decyzji.

§ 5. 1. Rejestr w formie pisemnej prowadzony jest przez organy administracji architektoniczno-budowlanej szczebla powiatowego.

2. Rejestr w postaci zbioru danych zapisanych w formie elektronicznej prowadzony jest przez organy administracji architektoniczno-budowlanej szczebla wojewódzkiego.

§ 6. 1. W rejestrze prowadzonym w formie pisemnej dane muszą być wprowadzane w sposób czytelny, z podaniem daty dokonania wpisu oraz czytelnym podpisem osoby dokonującej wpisu.

2. Wzór rejestru określa załącznik do rozporządzenia.

§ 7. W rejestrze prowadzonym w formie elektronicznej wpisuje się następujące dane:

- 1) w części dotyczącej wniosków:
 - a) nazwę i adres organu właściwego do przyjęcia wniosku i wydania decyzji,
 - b) dane ewidencyjne wniosku obejmujące:
 - numer ewidencyjny wniosku nadawany w systemie i w urzędzie,
 - datę wpływu wniosku do urzędu,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr, poz.

- datę rejestracji wniosku,
 - informację o wezwaniu inwestora do uzupełnienia braków (data wysłania wezwania, data uzupełnienia wniosku, liczba wyznaczonych dni),
 - informację o wycofaniu wniosku oraz datę jego wycofania,
 - informację o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania,
- c) imię i nazwisko lub nazwę inwestora oraz jego adres zamieszkania lub siedziby,
- d) dane dotyczące obiektu budowlanego:
- rodzaj i kategorię obiektu,
 - adres zamierzenia budowlanego,
- e) podstawę prawną uznania terenu za zamknięty;
- 2) w części dotyczącej decyzji:
- a) numery ewidencyjne wniosku, daty wpływu i rejestracji, braki formalne,
- b) dane dotyczące decyzji:
- numer ewidencyjny nadany w systemie i w urzędzie,
 - datę wydania decyzji,
 - informację o rozstrzygnięciu,
- c) informację o uzupełnieniu dokumentacji (data wysłania wezwania i uzupełnienia, liczba wyznaczonych dni),
- d) informację o uzgodnieniach z wojewódzkim konserwatorem zabytków (data wysłania dokumentów, data otrzymania uzgodnienia, liczba wyznaczonych dni),
- e) informację o innych przyczynach i okresie wydłużenia terminu do wydania pozwolenia na budowę,
- f) podstawę prawną uznania terenu za zamknięty.

§ 8. 1. Umieszczenie danych w rejestrze prowadzonym w formie elektronicznej wymaga autoryzacji przez dokonującego wpisu.

2. Autoryzacji dokonuje się poprzez wprowadzenie imienia i nazwiska osoby dokonującej wpisu oraz podanie przypisanego indywidualnie numeru PIN.

3. Numer PIN nadawany jest przez organ wyższego stopnia nad organem prowadzącym rejestr w formie elektronicznej.

§ 9. 1. Wpis do rejestru prowadzonego w formie elektronicznej polega na wprowadzeniu do systemu informatycznego danych zawartych we wniosku lub decyzji o pozwoleniu na budowę.

2. Wpis uważa się za dokonany z chwilą zamieszczenia i zaakceptowania danych wprowadzonych do rejestru.

3. Wpisu danych do rejestru dokonuje się pod kolejnym numerem.

4. Wpis w rejestrze nie może zostać usunięty przez dokonującego wpisu.

§ 10. 1. Rejestr prowadzony w formie elektronicznej musi posiadać zabezpieczenia uniemożliwiające usunięcie bądź zmianę wprowadzonych danych przez osoby nieupoważnione.

2. Upoważnionymi do dokonywania zmian w rejestrze są wyznaczeni pracownicy organów wyższego stopnia nad organami prowadzącymi rejestr w formie elektronicznej.

§ 11. System informatyczny oraz oprogramowanie rejestru powinny umożliwiać jednoznaczne odróżnienie zmiany danych od danych wpisanych po raz pierwszy do rejestru, wraz z podaniem daty każdej zmiany oraz danych osoby dokonującej zmian.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie wzorów rejestrów: wniosków o pozwolenie na budowę oraz decyzji o pozwoleniu na budowę (Dz. U. Nr 120, poz. 1129 i Nr 168, poz. 1641).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Wzory rejestrów wniosków o pozwolenie na budowę oraz decyzji o pozwoleniu na budowę są określone przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie wzorów rejestrów: wniosków o pozwolenie na budowę oraz decyzji o pozwoleniu na budowę (Dz. U. Nr 120, poz. 1129 i Nr 168, poz. 1641).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest następstwem zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) przez ustawę z dnia 2008 r. o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. Nr, poz.). Wprowadzone powyższą ustawą zmiany dotyczą m.in. art. 82b ust. 4 ustawy – Prawo budowlane, stanowiącego delegację do wydania niniejszego rozporządzenia. Nowa delegacja upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do określenia wzorów rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę, sposobu prowadzenia rejestru oraz organów upoważnionych do prowadzenia rejestru. Rejestr ten prowadzony będzie w formie elektronicznej, jak i w formie pisemnej.

Wprowadzenie elektronicznej formy rejestru związane jest z wdrażaniem projektu e-Nadzór, który w pierwszym etapie, zapewni bezpośredni przekaz danych on-line między organami szczebla wojewódzkiego, a organem centralnym. W nieodległej perspektywie przewiduje się włączenie do projektu organów szczebla podstawowego. Z uwagi na to zaproponowane zmiany przepisów umożliwią stosowanie elektronicznej formy przesyłu danych, nie rezygnując jednakże z formy tradycyjnej. Pełne zrealizowanie projektu e-Nadzór pozwoli w przyszłości na komunikację wyłącznie elektroniczną.

W porównaniu z obecnie obowiązującym rozporządzeniem nowo projektowany akt prawny przewiduje tylko jeden rejestr składający się z części dotyczącej wniosków i z części dotyczącej decyzji. Rejestr ten w formie elektronicznej prowadzony będzie przez organy administracji architektoniczno-budowlanej szczebla wojewódzkiego. Natomiast organy administracji architektoniczno-budowlanej szczebla powiatowego prowadzić będą rejestr, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia, na dotychczasowych zasadach, tzn. w formie pisemnej.

Przepisy projektowanego aktu prawnego wskazują jakie dane muszą być zamieszczone w rejestrze prowadzonym w formie elektronicznej. Zgodnie z § 7 projektu część dotycząca wniosków obejmować będzie dane dotyczące: nazwy i adresu organu właściwego do przyjęcia wniosku i wydania decyzji, dane ewidencyjne wniosku takie jak: numer ewidencyjny wniosku nadawany w systemie i w urzędzie, datę wpływu wniosku do urzędu, datę rejestracji wniosku, informację o wezwaniu inwestora do uzupełnienia braków (data wysłania wezwania, data uzupełnienia, liczba wyznaczonych dni), informację o wycofaniu wniosku oraz datę jego wycofania, informację o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania. Ponadto w części tej będą zamieszczane informacje dotyczące imienia i nazwiska lub nazwy inwestora oraz adresu jego zamieszkania lub siedziby, dane dotyczące obiektu budowlanego wskazujące na rodzaj i kategorię obiektu oraz adres zamierzenia budowlanego. W przypadku realizacji inwestycji na terenach zamkniętych wskazana będzie podstawa prawna przyznająca danemu terenowi status terenu zamkniętego.

Druga część rejestru prowadzonego w formie elektronicznej dotyczyć będzie decyzji o pozwoleniu na budowę. Będą w niej zamieszczane następujące informacje: numery ewidencyjne wniosku, daty wpływu i rejestracji, braki formalne, dane dotyczące decyzji obejmujące numer ewidencyjny nadany w systemie i w urzędzie, datę wydania decyzji oraz informację o rozstrzygnięciu. W części tej umieszczane będą również informacje o uzupełnieniu dokumentacji (data wysłania wezwania i uzupełnienia, liczba wyznaczonych dni), informacje o uzgodnieniach z wojewódzkim konserwatorem zabytków (data wysłania dokumentów, data otrzymania uzgodnienia, liczba wyznaczonych dni), a także informacje o

przyczynach i okresie wydłużenia terminu do wydania pozwolenia na budowę. Podobnie jak w przypadku części dotyczącej wniosków zawarta będzie informacja o podstawie prawnej uznania terenu, na którym jest realizowana inwestycja, za teren zamknięty.

Natomiast rejestr prowadzony w formie pisemnej, w części dotyczącej wniosków obejmować będzie następujące dane: numer wpisu, datę wpisu, imię i nazwisko lub nazwę inwestora, rodzaj i adres zamierzenia budowlanego, numer i datę wpływu wniosku o pozwolenie na budowę/rozbiórkę, numer i datę decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę, informację o podstawie prawnej uznania terenu za zamknięty, uwagi oraz podpis osoby dokonującej wpisu. Część dotycząca decyzji zawierać będzie następujące dane: numer wpisu, datę wpisu, imię i nazwisko lub nazwę inwestora, adres zamieszkania lub siedziby inwestora, rodzaj i adres zamierzenia budowlanego, numer i datę złożenia wniosku o pozwolenie na budowę/rozbiórkę, numer i datę wydania decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę, informację o złożonym odwołaniu od decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę, informację o decyzji wydanej w trybie odwoławczym, informację o podstawie prawnej uznania terenu za zamknięty, uwagi oraz podpis osoby dokonującej wpisu.

Projekt rozporządzenia wskazuje również sposób, w jaki powinny być dokonywane wpisy w rejestrze. W rejestrze prowadzonym w formie elektronicznej wpis możliwy będzie jedynie po podaniu imienia i nazwiska osoby uprawnionej oraz przypisanego jej indywidualnie numeru PIN, czyli po dokonaniu autoryzacji. Dokonane w tym rejestrze wpisy nie mogą również zostać usunięte przez dokonującego wpis. Uprawnienia do dokonywania jakichkolwiek zmian w rejestrze mają jedynie pracownicy organu wyższego stopnia nad organem prowadzącym rejestr w formie elektronicznej.

Natomiast w rejestrze prowadzonym w formie pisemnej wpisy muszą być wprowadzane w sposób czytelny, z podaniem daty dokonania wpisu i podpisem osoby dokonującej wpisu.

Zarówno w rejestrze elektronicznym, jak i pisemnym wpisy są dokonywane pod kolejnym numerem wynikającym z rejestru.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane zmiany oddziałują na organy administracji architektoniczno-budowlanej szczebla powiatowego, wojewódzkiego oraz na Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy.

Przepisy przedmiotowego aktu nie będą miały większego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przepisy niniejszej regulacji nie będą miały negatywnego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów

WZÓR REJESTRU WNIOSKÓW O POZWOLENIE NA BUDOWĘ I DECYZJI O POZWOLENIU NA BUDOWĘ

Dane organu prowadzącego rejestr									
Nazwa organu					Adres organu				
1					2				
WNIOSKI O POZWOLENIE NA BUDOWĘ									
Numer wpisu	Data wpisu	Imię i nazwisko lub nazwa inwestora	Adres zamieszkania lub siedziby inwestora	Rodzaj i adres zamierzenia budowlanego	Numer i data wpływu wniosku o pozwolenie na budowę/rozbiórkę	Numer i data decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę	Podstawa prawna uznania terenu za zamknięty	Uwagi	Podpis osoby dokonującej wpisu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Dane organu prowadzącego rejestr											
Nazwa organu						Adres organu					
1						2					
DECYZJE O POZWOLENIU NA BUDOWĘ											
Numer wpisu	Data wpisu	Imię i nazwisko lub nazwa inwestora	Adres zamieszkania lub siedziby inwestora	Rodzaj i adres zamierzenia budowlanego	Numer i data złożenia wniosku o pozwolenie na budowę/rozbiórkę	Numer i data wydania decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę	Informacja o złożonym odwołaniu od decyzji o pozwoleniu na budowę/rozbiórkę	Informacja o decyzji wydanej w trybie odwoławczym	Podstawa prawna uznania terenu za zamknięty	Uwagi	Podpis osoby dokonującej wpisu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 2008 r.

**w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających
uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu
odpowiedzialności zawodowej w budownictwie w formie elektronicznej**

Na podstawie art. 88a ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w formie elektronicznej;
- 2) dokumenty, na podstawie których dokonuje się wpisów do centralnych rejestrów;
- 3) wzory centralnych rejestrów, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) centralnych rejestrach - rozumie się przez to centralny rejestr osób posiadających uprawnienia budowlane, centralny rejestr rzeczoznawców budowlanych i centralny rejestr ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej;
- 2) uprawnionym - rozumie się przez to osobę, która legitymuje się ostateczną decyzją o nadaniu uprawnień budowlanych, wydaną przez właściwy organ.

§ 3. 1. Centralne rejestry prowadzi Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

2. Wpisów do centralnych rejestrów dokonuje się na podstawie ostatecznych decyzji o:

- 1) nadaniu uprawnień budowlanych;
- 2) nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego;
- 3) ukaraniu w trybie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie;
- 4) zatarciu kary.

§ 4. 1. Centralne rejestry są prowadzone w postaci zbiorów danych, zapisanych w formie elektronicznej, pozwalającej na sporządzanie wydruków.

2. Do wniosków o wpis do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane dołącza się ostateczne decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych, wydane przez właściwe organy.

3. Do wniosków o wpis do centralnych rejestrów rzeczoznawców budowlanych i ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej dołącza się akta postępowania administracyjnego, obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

4. Wpis do centralnego rejestru polega na wprowadzeniu do systemu informatycznego danych zawartych w ostatecznych decyzjach, o których mowa w § 3 ust. 2.

5. Z chwilą zamieszczenia danych w centralnym rejestrze wpis uważa się za dokonany.

6. Wpisu do właściwego zbioru danych dokonuje się pod oddzielną pozycją centralnego rejestru, oznaczoną numerem wynikającym z kolejności oraz datą dokonania wpisu.

§ 5.1. Informacje w centralnych rejestrach zapisywane są na kartach osobowych i zawodowych prowadzonych w formie elektronicznej.

2. Wzory: karty osobowej, karty zawodowej uprawnionych oraz karty zawodowej rzeczoznawców budowlanych określają załączniki nr 1-3 do rozporządzenia.

§ 6.1. Informacje w centralnym rejestrze ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej zapisywane są na karcie kary prowadzonej w formie elektronicznej.

2. Wzór karty kary określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 7.1. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może wystąpić do właściwego organu o weryfikację przesłanej dokumentacji, określając nieprawidłowości, które powinny zostać usunięte.

2. Na wniosek osoby objętej wpisem Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego dokonuje sprostowania dokonanego wpisu, w przypadku gdy jest on niezgodny z decyzją, o której mowa w § 3 ust. 2, z informacjami zawartymi w tej decyzji lub ze stanem faktycznym.

§ 8. Wpisowi podlegają również zmiany i uzupełnienia danych zamieszczonych w centralnych rejestrach oraz skreślenie z rejestru.

§ 9.1. Dla osób podlegających wpisowi gromadzi się akta rejestrowe obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu do rejestru.

2. Akta rejestrowe nie mogą być udostępniane osobom trzecim.

§ 10.1. Akta rejestrowe, obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu do rejestru oraz dokumenty dotyczące postępowania rejestrowego, przechowuje się zgodnie z przepisami dotyczącymi klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji dla celów archiwalnych.

2. Wymienione w ust. 1 akta rejestrowe zabezpiecza się w postaci elektronicznej poprzez wykonanie ich kopii na dyskach zewnętrznych oraz w postaci dokonywanych wydruków.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 27 października 2005 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 219, poz. 1868).

Załącznik nr 1

KARTA OSOBOWA

1. Imiona.
2. Nazwisko.
3. Nazwisko rodowe.
4. **Obywatelstwo.**
5. Kod pocztowy.
6. Miejscowość wraz z kodem krajowym rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju TERYT.
7. Ulica.
8. Numer domu.
9. Numer lokalu.
10. Województwo wraz z kodem krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju TERYT.
11. PESEL - w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie.
12. Numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość - w stosunku do osób nieposiadających obywatelstwa polskiego.
13. Wykształcenie.
14. Kierunek wykształcenia.
15. Tytuł naukowy i zawodowy.
16. **Okręgowa izba samorządu zawodowego.**
17. Uwagi.

Załącznik nr 2

KARTA ZAWODOWA UPRAWNIONYCH

Identyfikacja decyzji

1. Numer decyzji.
2. Data wydania decyzji.
3. Miejsce wydania decyzji.
4. Organ wydający.

Opis decyzji

5. Podstawa prawna.
6. Dziedzina.
7. **Numer uprawnień budowlanych.**
8. Zakres.
9. Specjalność.
10. Specjalizacja.
11. Status.
12. Uwagi.

Rejestracja decyzji

13. Numer kancelaryjny.
14. Pozycja rejestru.
15. Data wpisu do rejestru.

Dane osobowe - odnośnik do karty osobowej

KARTA ZAWODOWA RZECZOZNAWCÓW BUDOWLANYCH

Identyfikacja decyzji

1. Numer decyzji.
2. Data wydania decyzji.
3. Miejsce wydania decyzji.
4. Organ wydający.

Opis decyzji

5. Podstawa prawna.
6. Dziedzina.
7. Zakres **rzeczoznawstwa**.
8. Specjalność.
9. Status.
10. Uwagi.

Rejestracja decyzji

11. Numer kancelaryjny.
12. Pozycja rejestru.
13. Data wpisu do rejestru.

Dane osobowe - odnośnik do karty osobowej

KARTA KARY

Identyfikacja decyzji

1. Numer decyzji o nadaniu uprawnień lub tytułu rzeczoznawcy budowlanego.
2. Data wydania decyzji o nałożeniu kary.
3. Miejsce wydania decyzji o nałożeniu kary.
4. Organ wydający decyzję.
5. Podstawa prawna.

Opis kary

6. Funkcja uczestnika.
7. **Data popełnienia czynu.**
8. **Miejsce popełnienia czynu.**
9. **Kwalifikacja prawna czynu.**
10. Rodzaj kary.
11. Pierwszy termin egzaminu.
12. Drugi termin egzaminu.
13. Data upływu kary.
14. Status kary.
15. Uwagi dotyczące kary.

Rejestracja decyzji

16. Numer kancelaryjny.
17. Pozycja rejestru.
18. Data wpisu do rejestru.

Dane osobowe - odnośnik do karty osobowej

UZASADNIENIE

Dotychczas sprawy wzorów oraz sposób prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej reguluje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 października 2005 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 219, poz. 1868). Przepis art. 88a ust. 3 ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) stanowiący podstawę do wydania ww. rozporządzenia nie określał formy prowadzenia centralnych rejestrów, które w związku z tym były prowadzone zarówno w formie papierowej jak i zapisów w bazie danych w systemie informatycznym.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest następstwem zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane przez ustawę z dnia 2008 r. o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. Nr, poz.). Zgodnie z nowym brzmieniem art. 88a ustawy – Prawo budowlane, w centralnych rejestrach, które mają być prowadzone w formie elektronicznej, powinna zostać dodatkowo zamieszczona w szczególności informacja o: numerze, specjalności i zakresie uprawnień budowlanych, przynależności do właściwej okręgowej izby samorządu zawodowego, określeniu zakresu rzeczoznawstwa – w rejestrze rzeczoznawców budowlanych, nałożonej karze z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie – w rejestrze ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

Wprowadzenie elektronicznej formy centralnych rejestrów związane jest z wdrażaniem projektu e-Nadzór, który jest realizowany z udziałem środków Unii Europejskiej. W ramach tego projektu przewiduje się znacznie szersze niż dotychczas udostępnienie informacji zawartych w prowadzonych centralnych rejestrach osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz osób ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. Jednym z celów projektu e-Nadzór jest zapewnienie wszystkim zainteresowanym jak najszerszego dostępu do informacji zawartych w ww. centralnych rejestrach, które są szczególnie istotne dla inwestorów. W związku z tym konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia, które określi m.in. sposób prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w formie elektronicznej.

Obowiązek wpisu do centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz osób ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie dotyczy wszystkich, którzy uzyskali uprawnienia budowlane, tytuł rzeczoznawcy budowlanego lub zostali ukarani z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie po 1 stycznia 1995 r., tj. od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Decyzje o wpisie do centralnych rejestrów wydawane są od listopada 2002 roku.

Wpis do centralnych rejestrów dokonywany jest na podstawie ostatecznej decyzji organu samorządu zawodowego o nadaniu stosownych uprawnień, rzeczoznawstwa bądź ukaraniu. Zgodnie z ustawą - Prawo budowlane potwierdzenie wpisu do centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane i rzeczoznawców budowlanych następuje w formie decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego informującej również o numerze pozycji w rejestrze.

Projekt rozporządzenia w § 4 ust. 1 określa, że centralne rejestry będą prowadzone w postaci zbiorów danych zapisanych w formie elektronicznej, pozwalającej jednakże na sporządzanie wydruków. Prowadzenie rejestrów w formie elektronicznej umożliwi

udostępnienie danych określonych w art. 88a ust. 2 ustawy – Prawo budowlane za pośrednictwem strony internetowej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego wszystkim zainteresowanym.

Zgodnie z wytycznymi zawartymi do wydania nowego rozporządzenia, na ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej został nałożony obowiązek określenia zakresu informacji o nałożonej karze z tytułu odpowiedzialności zawodowej, podlegających wpisowi do centralnego rejestru ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. **Obejmuje on dane identyfikujące decyzję o nałożeniu kary oraz dane dotyczące nałożonej kary.** W związku z czym, w załączniku nr 4 do projektu określającego wzór karty kary, zamiast opisu decyzji o ukaraniu wprowadzono opis kary z koniecznością podania miejsca, daty popełnienia czynu oraz jego kwalifikacji prawnej powodującej odpowiedzialność zawodową w budownictwie.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projektowane zmiany oddziałują na Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego i obsługujący go Główny Urząd Nadzoru Budowlanego.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do uzgodnień międzyresortowych oraz zostanie przesłany do zaopiniowania przez Izbę Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz Polską Izbę Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt zostanie również umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na podmiotowej stronie Ministerstwa Infrastruktury.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Przepisy przedmiotowego aktu nie będą miały bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy niniejszej regulacji nie będą miały negatywnego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.